22/03/2020

Ο Σταυρός ως δρόμος προς τον Ουρανό

/ Γνώμες

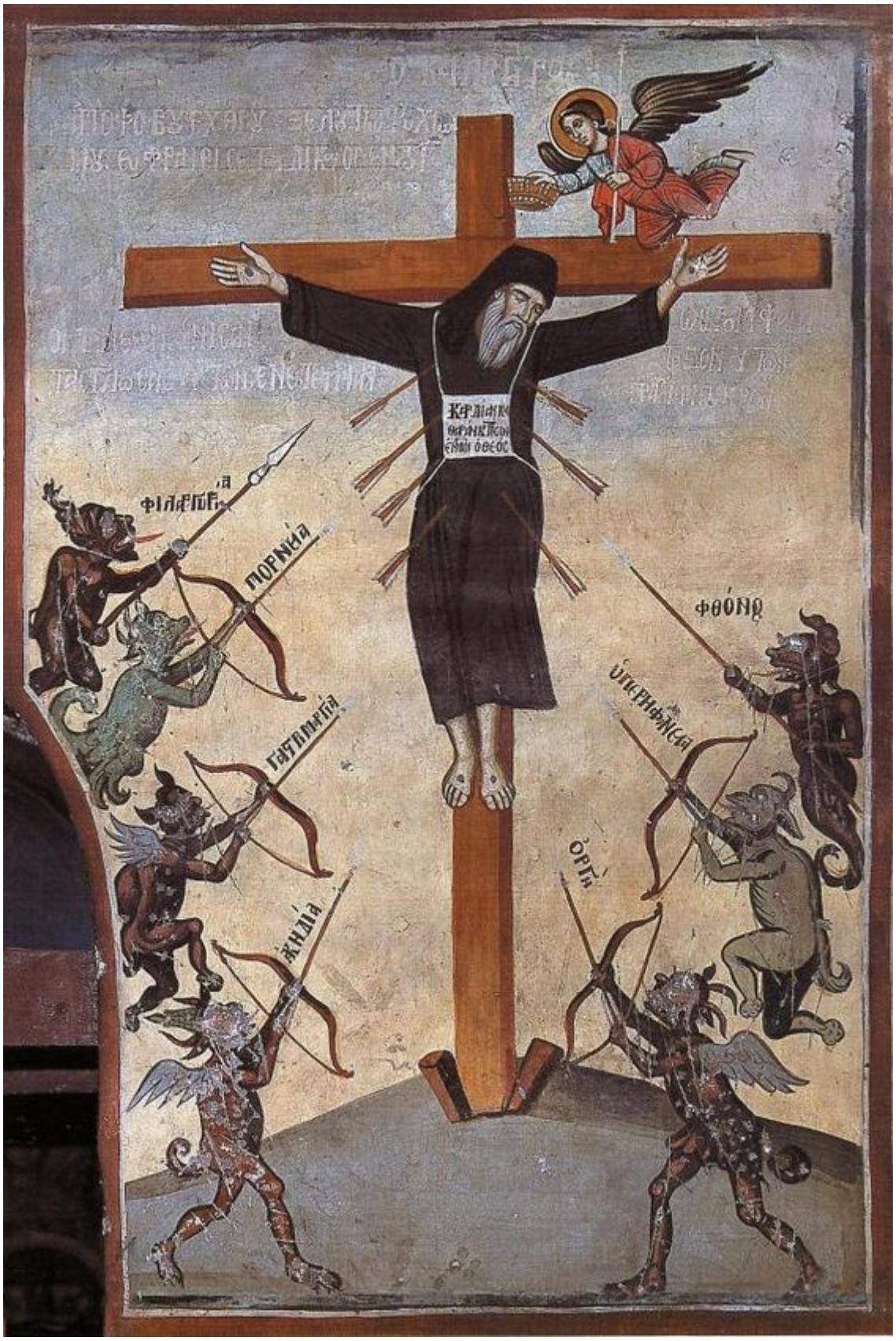

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρ-νη-σάσθω ἑαυτόν καί ἀρά-τω τόν σταυρόν αὐ-τοῦ καί ἀκολουθείτω μοι».

Τρίτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν καί ἡ Ἐκκλη-σία μας ὑψώνει τόν Σταυρό τοῦ Χρι-στοῦ, τό σύμβολο τῆς θυ-σίας καί τῆς νίκης, γιά νά ἐνισχύσει τούς ἀγωνιζομένους πιστούς στήν προσπάθειά τους. Συγχρόνως ὅμως μᾶς ἀνα-νε-ώνει καί τήν πρόσ-κλη-σή της. «Ὅστις θέ-λει ὀπί--σω μου ἀκολου-θεῖν». Ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ ὅλους, ἀλλά δέν ὑπο-χρε-ώνει κανέ-να νά τόν ἀκολουθήσει. Ἀφή--νει σέ μᾶς τήν ἀπόφαση, περι-γρά-φοντας ὅμως συγ--χρό-νως τά στά-δια τῆς πραγ--ματώσεως αὐτῆς τῆς κλήσεως;

Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς περιγραφῆς εἶναι διττός, ἀδελφοί μου. Ὁ Χριστός δέν θέ-λει νά δημιουρ-γεῖ λανθασμένες ἐντυ-πώ-σεις καί νά νομί-ζου-με ὅτι τό νά τόν ἀκο-λου-θή--σου-με εἶναι μία εὔ-κολη ἡ ὑπό-θεση, καί ἐπιπλέον θέλει νά γνω--ρίζουμε ἀκριβῶς ποιά στάδια θά πρέ-πει νά ἀκολουθήσουμε γιά νά μήν ἀστο-χή-σου-με στήν προσπάθειά μας.

Τό πρῶτο, λοιπόν, στάδιο εἶναι ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ὁ Χριστός δέν μᾶς ζητᾶ βεβαίως νά ἀπαρνηθοῦμε κάθε στοιχεῖο τῆς προσωπικότητός μας, ἀλλά τήν ὑπερβολική ἀγάπη καί τήν ἐγωιστική προσ----κόλ-ληση στόν ἑαυ-τό μας, στό συμφέρον μας, στό θέλημά μας, στά πάθη καί στίς κακές μας συνήθειες. Καί μᾶς τό ζητᾶ γιατί γνωρίζει ὅτι ἐάν δέν ἀπο-δεσμευ-θοῦ-με ἀπό ὅλα αὐτά, δέν θά εἶναι δυνατόν οὔτε νά σηκώ-σουμε τόν σταυ-ρό μας οὔτε νά τόν ἀκολου-θή-σουμε, ὅπως δέν μπο--ρεῖ ἕνας ἄνθρω-πος ὁ ὁ-ποῖος εἶναι φορ-τωμέ-νος μέ βάρη καί ἀπο-σκευ-ές νά ξεκι-νήσει μιά ὁδοιπορία ἤ ὅπως δέν μπορεῖ ὁποι-ο-σδή-πο-τε ἔχει στή ζωή του δε-σμεύ-σεις νά ἀρχίσει μία ἄλλη ζωή πού ἔχει νέες ἀπαι-τήσεις.

Βεβαίως ἡ ἀ-πάρ-νηση τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶ-ναι ἕνας διαρκής ἀγώ-νας καί χρειάζε-ται ἡ θέ-λη-ση καί ἡ ἀποφασι-στι-κότητά μας νά τόν ἀρ-νούμεθα κα-θη-μερι-νά, «σύν ταῖς πρά-ξεσιν καί ταῖς ἐπι-θυ-μίαις», ὅπως λέγει ὁ ἀπόστο-λος Παῦ-λος, γιά νά μπο---ροῦμε νά σηκώ-νου-με τόν σταυρό μας.

Ποιός ὅμως εἶναι ὁ σταυρός τόν ὁποῖο κα-λούμεθα νά ἄρουμε; Ὁ σταυρός, ἀδελφοί μου, εἶναι διττός, ὅπως ἦταν καί ὁ σταυρός πού σή-κωσε ὁ Χριστός. Ἦταν ἀφενός τό φυ-σι-κό βάρος τοῦ σταυ-ροῦ, τό ὁποῖο ἦταν δυσ-βά-στα-κτο γιά τόν καταπο-νη-μένο σωματικά Ἰη----σοῦ. Ἦταν ὅμως ἀφε-τέρου καί τό βάρος τῆς ὀδύνης γιά τίς ἁ-μαρτίες τοῦ κόσμου πού σήκω-νε καί γιά τήν ἀ-γνω-μο-σύνη τῶν Ἑ-βραί-ων.
Διττή ὑπό-σταση ἔχει καί ὁ δικός μας σταυ-ρός. Σταυρός εἶναι ὁ πνευματικός

ἀγώνας τοῦ καθενός μας νά ζή-σουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Σταυρός εἶναι ὅ-μως ἀκόμη καί ἡ ἀν-τι-μετώπιση τῶν καθημε-ρι--νῶν προβλημάτων καί δυσκολιῶν πού πρέπει νά τά ἀν-τι-μετωπίζουμε μέ ὑπο-μο-νή καί καρτερία.

Καί ἀφοῦ ἔχουμε βρεῖ καί ἀναλάβει τόν σταυ-ρό μας, αὐτό πού μᾶς καλεῖ τώρα ὁ Χριστός νά κάνουμε εἶναι τό «ἀ-κολουθείτω μοι». Εἶ-ναι νά τόν ἀκολουθή-σου-με. Θά ρω-τήσει κανείς: Μά εἶναι δυνατόν νά κάνει ἕνας ἄνθρωπος ὅλα τά προηγούμενα καί νά μήν ἀκολουθεῖ στή συ-νέ--χεια τόν Χριστό;

Καί ὅμως, ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός δέν τό ἀνα-φ-έρει τυχαῖα. Διότι εἶ-ναι ὁρισμένοι πού στήν πνευ-ματική ζωή ξε-χνοῦν τόν Χριστό. Ἀ-σκοῦνται, νηστεύουν, ἀγρυπνοῦν ἀλλά μέ τόν τρόπο πού νομίζουν οἱ ἴδιοι, ξεχνῶντας τόν Χρι-στό καί ἐμπιστευ-ό-μενοι περισσότερο τόν ἑαυτό τους. Καί εἶναι καί κά-ποιοι ἄλλοι πού ἀκο-λουθοῦν μία ἀσκη-τική ζωή ἀλλά μακριά ἀπό τόν Χριστό καί ἐκτός τῆς χά-ριτός του. Τό ζητού-μενο ὅμως δέν εἶναι ἡ ἄσκηση γιά τήν ἄσκηση. Οὔτε ὁ σταυρός εἶναι αὐ-τοσκοπός, ἐάν δέν γί-νεται πρός χάριν τοῦ Χρι-στοῦ, ἐάν δέν γί---νε-ται γιά νά ἀκολου-θή--σουμε τόν Χριστό, ζῶ--ντας τήν πνευματική ζωή ὄχι ὅπως νομίζου-με ἐμεῖς ἀλλά ὅπως Ἐ-κεῖνος ὁρίζει, διότι, ὅ-πως γράφει καί ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, «ἐάν τις καί ἀθλῇ οὐ στεφα-νοῦ-ται, ἐάν μή νομίμως ἀθλή-σῃ».

Αὐτός εἶναι, ἀδελφοί μου, ὁ τρόπος καί ὁ δρό-μος γιά νά ἀκολου-θήσουμε τόν Χριστό. Ἄν αὐτοσχεδιάσουμε, ἄν ἀναζητήσουμε τόν δικό μας τρόπο, ἄν πα-ραλείψουμε κάποιο ἀπό τά στάδια, τότε δέν θά μπορέσουμε νά ἀκο-λου-θήσουμε τόν Χριστό καί δέν θά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας.

Γι᾽ αὐτό ἄς ἐκτιμή-σου-με τίς δυνάμεις μας, ἄς πάρουμε τίς ἀποφά-σεις μας καί ἄς ἀκο-λουθή-σουμε τόν Χριστό αἴ-ρον-τας τόν προσω-πι-κό μας σταυρό. Ἐκεῖ-νος, ἀπό τό ὕψος τοῦ Σταυ-ροῦ του, πού ὑψώ-θηκε καί σήμερα στούς ναούς μας, μᾶς ἐνισχύει, μᾶς ἐνθαρρύνει καί μᾶς πε-ριμένει γιά νά ζήσουμε μαζί του ὄχι μόνο τόν Σταυρό ἀλλά καί τήν ἀνάστασή του.

Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων